

władz i organów dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku, wskazywać źródło nabycia tego mięsa.

§ 44. We wszystkich miejscach wyrobu i sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych powinny znajdować się podręczne, bezwonne środki opatrunkowe (gaza, wata, bandaże, jodyna).

§ 45. Postanowienia niniejszego rozporządzenia, dotyczące poszczególnych miejsc sprzedaży mięsa oraz miejsc wyrobu i sprzedaży przetworów mięsnych, powinny być wywieszane na widocznym miejscu w pomieszczeniach wyszczególnionych w § 1 pkt 4).

§ 46. Istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia miejsca sprzedaży mięsa oraz wytwórnie i miejsca sprzedaży przetworów mięsnych, zarówno jak szlamiarnie i wędzarnie przemysłowe, powinny być doprowadzone do stanu wymagane niniejszym rozporządzeniem do dnia 30 czerwca 1938 r., a co do postanowień § 24 ust. (1) — do dnia 31 grudnia 1938 r., w przeciwnym razie ulegną zamknięciu.

§ 47. (1) Powiatowa władza administracji ogólnej uprawniona jest do czynienia ulg w stosunku do istniejących:

1) miejsc sprzedaży mięsa, wytwórni i miejsc sprzedaży przetworów mięsnych — co do odległości ich od:

- a) ustępów ogólnych skanalizowanych — do 2 m,
- b) dołów ustępowych, obór, stajen, chlewów, gnojowisk, śmietników i ustępów ogólnych nieskanalizowanych — do 7 m;

2) miejsc sprzedaży mięsa, wytwórni i miejsc sprzedaży przetworów mięsnych, mieszczących się w suterenach, nie odpowiadających postanowieniom § 17 ust. (4), o ile te miejsca sprzedaży i wytwórnie odpowiadają wszystkim innym przepisom dla tych miejsc sprzedaży i wytwórni, z wyjątkiem przepisu § 27 ust. (1) zdanie pierwsze;

3) wytwórni przetworów mięsnych — co do postanowień § 24 ust. (1), jeżeli nieruchomość, na której wytwórnia się mieści, nie jest połączona z siecią wodociągową i kanalizacyjną;

4) wytwórni przetworów mięsnych — co do liczby pomieszczeń przewidzianych w § 26, w szczególności co do wymagania oddzielnej ubieralni oraz co do wysokości tych pomieszczeń (§ 27 ust. (1) zdanie pierwsze);

5) miejsc sprzedaży mięsa — co do postanowień § 18 lit. a);

6) szlamiarni przy rzeźniach — co do oddzielnych pomieszczeń do sortowania i solenia jelit (§ 23 ust. 4);

7) wędzarni przemysłowych — co do postanowień § 31 ust. 3.

(2) Ulgi przewidziane w ust. (1) pkt 3) i 5) mogą być przyznawane na okres czasu do lat 3 licząc od dnia

wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; terminy stosowania ulg, przewidzianych w pozostałych punktach ust. (1), pozostawia się decyzji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej z tym, że terminy te nie mogą być krótsze od terminów przewidzianych w § 46.

§ 48. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 roku.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1932 r. o dozorcze nad mięsem i przetworami mięsnymi, wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 603) oraz rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 3 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 409).

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

644.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 grudnia 1936 r.

o ustaleniu wzorów monet srebrnych wartości 2 i 5 złotych.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Poczynając od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, monety srebrne wartości 2 i 5 złotych będą bite również według wzorów, których wizerunki w reprodukcji graficznej podane są jako załącznik do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Monety, wymienione w § 1, będą miały obieg na równi z monetami srebrnymi wartości 2 i 5 złotych, których wzory ustalone zostały rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 799) i z dnia 28 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 105, poz. 878).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dn. 10 grudnia 1936 r. (poz. 644).

645.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 grudnia 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie lnu standaryzowanego.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie za granicę lnu standaryzowanego, wytworzonego na polskim obszarze celnym, przyznaje się zwrot cła, uiszczanego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wytwarzania powyższego lnu narzędzia i maszyny, według następujących norm:

- 1) za 100 kg lnu czesanego standaryzowanego zł 10.—
- 2) za 100 kg lnu trzepanego standaryzowanego zł 5.—

Stawki zwrotów ceł należy rozumieć od 100 kg wagi netto.

§ 2. Do odprawy wywozowej za zwrotem cła towarów, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, są uprawnione wszystkie urzędy celne kolejowe, morskie, pocztowe oraz rzeczne, położone na polskim obszarze celnym.

§ 3. Na dowód przyznania zwrotu cła z tytułu wymienionego w § 1 rozporządzenia niniejszego, urząd celny, dokonywający odprawy celnej wywozowej, wystawia kwit wywozowy na podstawie zaświadczenia eksportowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu i po stwierdzeniu wywozu towaru za granicę.

§ 4. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w ciągu roku od daty ich wystawienia i służą do otrzymania przyznanego zwrotu cła w gotówce w następujących urzędach celnych:

1) Bielsko, 2) Bydgoszcz, 3) Chełmie, 4) Chojnice, 5) Chorzów, 6) Cieszyn, 7) Gdynia, 8) Goleszów, 9) Grajewo, 10) Grudziądz, 11) Katowice, 12) Kraków, 13) Leszno, 14) Lubliniec, 15) Lwów, 16) Ławoczne, 17) Łódź, 18) Łupków, 19) Miasteczko, 20) Muszyna, 21) Podwołoczyska, 22) Poznań, 23) Przemyśl, 24) Raczki, 25) Rawicz, 26) Sianki, 27) Śniatyń-Załucze, 28) Sośnice, 29) Sosnowiec, 30) Stanisławów, 31) Stołpce, 32) Strzebielino, 33) Sumina, 34) Tczew, 35) Toruń, 36) Turmont, 37) Warszawa, 38) Wilno, 39) Zachacie, 40) Zbąszyń, 41) Zdobunów, 42) Zduny, 43) Zebrzydowice, 44) Zwardoń, oraz wszystkie urzędy celne I klasy w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

§ 5. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych ustali i ogłosi w dzienniku urzędowym „Monitor Polski”:

a) warunki na jakich będą wydawane, określone w § 3, zaświadczenia eksportowe oraz tryb postępowania przy wydawaniu tych zaświadczeń,

b) wykaz izb przemysłowo-handlowych i organizacji gospodarczych, za których pośrednictwem będą wydawane zaświadczenia eksportowe.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie lnu i pakuł lnianych (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 880), w brzmieniu rozporządzenia z dnia 16 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 79).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*